

Αριθμός 446

ΟΔΗΓΙΑ 4/2005  
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ  
ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ασκώντας τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 25 του περί των Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρησης της Αγοράς) Νόμου του 2005, εκδίδει την ακόλουθη Οδηγία:

*Συνοπτικός  
τίτλος*      1.      Η παρούσα Οδηγία θα αναφέρεται ως η περί Αποδεκτών  
Πρακτικών της Αγοράς Οδηγία του 2005.

*Ερμηνεία*      2.      Στην παρούσα Οδηγία, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει  
διαφορετική έννοια:

«**Νόμος**» σημαίνει τον περί των Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρησης της Αγοράς) Νόμο του 2005, ως εκάστοτε ισχύει.

«**κράτος μέλος**» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Όροι που χρησιμοποιούνται στην παρούσα Οδηγία και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στον Νόμο.

Όπου στην παρούσα Οδηγία γίνεται αναφορά στο Νόμο, νοούνται και οι κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενες κανονιστικές διοικητικές πράξεις.

Σκοπός

3. Δια της παρούσας Οδηγίας η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς καθορίζει, εξειδικεύει και διευκρινίζει τους παράγοντες που λαμβάνει υπόψη όταν εξετάζει κατά πόσο μπορεί να αποδεχθεί μια συγκεκριμένη πρακτική της αγοράς

4. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς λαμβάνει υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες όταν εξετάζει εάν μπορεί να αποδεχτεί μια συγκεκριμένη πρακτική της αγοράς:

(α) τον βαθμό διαφάνειας της πρακτικής σε σχέση με το σύνολο της αγοράς·

(β) την ανάγκη να διασφαλιστεί η λειτουργία των δυνάμεων της αγοράς και η κατάλληλη αλληλεπίδραση προσφοράς και ζήτησης (the proper interplay of demand and supply):

Νοείται ότι για τη διασφάλιση του παρόντος εδαφίου η Επιτροπή αναλύει ιδίως τις επιπτώσεις της σχετικής πρακτικής με βάση τις κυριότερες παραμέτρους της αγοράς όπως οι συνθήκες που επικρατούσαν στην αγορά πριν την εφαρμογή της σχετικής πρακτικής, η μέση σταθμισμένη τιμή σε μια μόνο συνεδρίαση ή η καθημερινή τιμή κλεισίματος·

(γ) τον βαθμό στον οποίο η πρακτική επηρεάζει τη ρευστότητα και την αποτελεσματικότητα της αγοράς·

(δ) τον βαθμό στον οποίο η πρακτική λαμβάνει υπόψη τους μηχανισμούς διαπραγμάτευσης της σχετικής αγοράς και επιτρέπει στους συμμετέχοντες στην αγορά να αντιδρούν κατάλληλα και έγκαιρα σε κάθε νέα κατάσταση της αγοράς που δημιουργεί η πρακτική αυτή·

(ε) τους εγγενείς κινδύνους της πρακτικής για την ακεραιότητα άμεσα ή έμμεσα συνδεόμενων αγορών, ρυθμιζόμενων ή μη, στις οποίες το σχετικό χρηματοοικονομικό μέσο διαπραγματεύεται στα κράτη μέλη·